

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70, ZAGREB

(adresa nadležne jedinice)

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 2

12-06-2025

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

Nadležni trgovački sud u Zagrebu

Poslovni broj spisa St-1035/2025

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE

OIB 84397956623

Adresa / sjedište

MIHANOVIĆEVA ULICA 3, ZAGREB

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT, D.D.

OIB 18556905592

Adresa / sjedište

ULICA VELIMIRA ŠKORPIKA 11, ZAGREB

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Splitu, posl.br. 10 P-495/2021-8 od 10.03.2022

Iznos dospjele tražbine 18.489,75 € (euro)

Glavnica 11.634,58 € (euro)

Kamate 6.855,17 € (euro)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
(euro)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Presuda TS u Splitu, br. P-495/2021, presuda VTSRH br.Pž-221/2024, izračun kamata

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA ☒ NE ☐ za iznos _____ (euro)

Naziv ovršne isprave

Presuda Trgovačkog suda u Splitu, posl.br. 10 P-495/2021-8 od 10. ožujka 2022.g.

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (euro)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje

ODRIČEM ☒ NE ODRIČEM ☐

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

Mjesto i datum

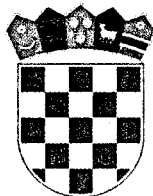
Split, 06.06.2025.g.

Potpis vjerovnika

**VJERA
ŠPIKA**

Digitalno
potpisao: VJERA
ŠPIKA
Datum:
2025.06.05
11:22:18 +02'00'

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
21000 SPLIT, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 10 P-495/2021-8

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Ivani Madunić, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Zagreb, Mihanovićeva 3, OIB: 84397956623, Područna služba u Splitu, Obala kneza Branimira 15, Split, protiv tuženika BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT d.d., Split, Put Supavla 21, OIB: 18556905592, kojeg zastupa punomoćnik Smiljenka Buljan, odvjetnica iz Splita, radi naknade štete (v.p.s. 21.896,99 kn i 65.763,72 kn), nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 26. siječnja 2022. uz sudjelovanje punomoćnika po zaposlenju tužitelja i punomoćnika tuženika, objavljene dana 10. ožujka 2022.

presudio je

Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju iznos od 21.896,99 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena koja teče od 1. ožujka 2012. pa do isplate, te iznos od 65.763,72 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razbolje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena koja teče od 28. studenog 2017. do isplate, sve u korist računa državnog proračuna RH broj HR 1210010051863000160 model 26, poziv na broj odobrenja 5908-27-19-03128769801, dok se tužitelj odbija u dijelu tužbenog zahtijeva kojim traži da se naloži tuženiku da isplati tužitelju zakonske zatezne kamate počev od 1. studenog 2017. do 28. studenog 2017. a na iznos od 65.763,72 kn.

riješio je

Utvrđuje se da je tužitelj povukao tužbu u dijelu tužbenog zahtijeva kojim traži da se naloži tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 47.458,21 kn sa pripadajućom

zakonskom zateznom kamatom po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena koja teče od 1. ožujka 2012. pa do isplate, te iznos od 20.807,01 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razbolje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena koja teče od 1. studenog 2017. do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje Zagreb, je Općinskom sudu u Splitu dana 1. ožujka 2012. podnio tužbu protiv uvodno označenog tuženika, radi naknade štete.

2. U tužbi tužitelj navodi kako je rješenjem tužitelja broj 932 od 10. prosinca 1999. osiguraniku tužitelja, a ranijem zaposleniku tuženika Čolak Juri OB-03128769801 priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad. Uzrok priznatog prava a su 50% povrede nastale pri nesreći na poslu kod tuženika. Isplatom invalidske mirovine tužitelj da trpi štetu. Odgovornost tuženika za naknadu štete da se temelji na odredbi članka 211. Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju. O osnovu odgovornosti za štetu da je pravomoćno odlučeno u parnici koja se vodila kod Općinskog suda u Splitu pod poslovnim brojem I P-2104/02 od 24. svibnja 2006. Istom presudom tužitelju da je namirena šteta zaključno sa 30. rujna 2002. Predmetnom tužbom tužitelj da potražuje daljnju štetu za razdoblje od 1. siječnja 2009. do 29. veljače 2012. u iznosu od 69.355,20 kn. Stoga tužitelj predlaže sudu donošenje presude kojim bi se naložilo tuženiku isplata iznosa od 69.355,20 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od podnošenja tužbe do isplate.

3. Rješenjem Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-133/12 od 24. kolovoza 2015. isti sud se oglasio stvarno nenadležnim za suđenje, te odlučio predmet ustupiti Trgovačkom sudu u Splitu kao stvarno i mjesno nadležnom sudu.

4. Kod ovog suda predmetni spis je zaprimljen dana 15. listopada 2015. te je zaveden pod poslovni broj P-673/15.

5. U odgovoru na tužbu zaprimljenom kod ovog suda 31. prosinca 2015. tuženik je osporio osnov i visinu tužbenog zahtijeva. Ističe kako je uz tužbu priloženo rješenje tužitelja od 10. prosinca 1999. iz kojeg proizlazi da se osiguraniku tužitelja Juri Čolaku kao korisniku prava na raspoređivanje, odnosno zaposlenje na drugom poslu s punim radnim vremenom, prevodi to pravo, počevši od 1. siječnja 1999. na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad. Invalidnost osiguranika tužitelja da je uzrokovana različitim uzrocima i to 50% zbog bolesti i 50% zbog ozljede na radu. Iz obrasca prijave o nesreći na radu da proizlazi kako je Jure Čolak doživio radnu nezgodu na radnom mjestu KV brodomontera kod prednika tuženika dana 7. prosinca 1974. Iz potvrde o kretanju na radu da proizlazi kako je nakon radne nezgode Jure Čolak kod prednika tuženika obavljao različite poslove od inženjera u radioni do pomoćnika rukovoditelja radionice za preradbu te da mu je

radni odnos prestao dana 9. svibnja 1997. iz razloga koji nisu povezani s posljedicama radne nezgode. Iz navedenog da proizlazi da zbog radne nezgode od 7. prosinca 1974. kod Jure Čolaka nije došlo do potpune nesposobnosti za rad, jer isti da je nastavio s radom na zahtjevnim radnim mjestima kod tuženika, da radna nezgoda nije uzrokovala prestanak radnog odnosa s tuženikom dana 9. svibnja 1997. te da je do njegovog umirovljenja s danom 1. siječnja 1999. došlo po službenoj dužnosti, a ne kao posljedica zdravstvenog stanja prouzročenog nezgodom. Zakonodavac za priznanje prava na naknadu štete da traži ispunjenje određenih pretpostavki između kojih i uzročno posljedičnu vezu pa tužitelj da je trebao dokazati uzročno posljedičnu vezu između radne nezgode kao štetne radnje i priznanja prava osiguranika tužitelja na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad kao štetne posljedice odnosno nastale štete koju potražuje u ovom postupku. Okolnost da je prijašnjom pravomoćnom presudom tužitelju dosuđena naknada štete da nije dokaz osnovanosti tužbenog zahtijeva, te istom da je dosuđena naknada u visini od 21.514,14 kn koja se odnosi na razdoblje od 1. siječnja 2001. do 30. rujna 2020. pa tuženik ističe prigovor zastare samog prava jer je tužba podnesena 1. ožujka 2012.

6. U očitovanju na tuženikov odgovor na tužbu, a u podnesku zaprimljenom kod suda 13. rujna 2017. tužitelj je osporio navode tuženika uz obrazloženje kako iz rješenja od 10. prosinca 1999. proizlazi da je Juri Čolaku, prije donošenja tog rješenja rješenjem od 16. svibnja 1996. na temelju preostale radne sposobnosti priznato pravo na zaposlenje s punim radnim vremenom na drugom odgovarajućem poslu kao i pravo na naknadu plaće i to 50% zbog bolesti, a 50% zbog povrede na radu. Iz navedenoga a temeljem članka 174. ZOMO-a da je razvidno kako korisnicima prava na temelju preostale radne sposobnosti, neposredne opasnosti od invalidnosti, izmijenjene radne sposobnosti, koji su ta prava ostvarili prema propisima koji su važili do 31. prosinca 1998. je to pravo prevedeno na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad. Tako prevođenje ranije stečenog prava osiguranika tužitelja na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad da je posljedica njegove invalidnosti uzrokovane ozljeđivanjem na radu kod tuženika u omjeru od 50%. Stoga da je neosnovana tvrdnja tuženika da ne postoji uzročno posljedična veza između ozljede na radu i štete koju trpi tužitelj isplatom mirovine. O razlogu umirovljenja Jure Čolaka da je odlučeno u upravnom postupku donošenjem pravomoćnog rješenja za koje parnični sud nije ovlašten ispitivati zakonitost, pa da nema potrebe za provođenjem medicinskog vještačenja. Oспорава kao neosnovan prigovor zastare prava, jer da mirovina nije povremeno potraživanje budući da tužitelj trpi štetu za svako pojedino davanje tek od trenutka kada je izvršio isplatu svom osiguraniku pa kako se radi o potraživanju naknade štete koja se sastoji u umanjenju imovine tužitelja koja nastaje u pravilnim vremenskim razmacima u trenutku kada je tužitelj izvršio isplatu svom osiguraniku sporno pitanje zastare da se rješava primjenom članka 376. Zakona o obveznim odnosima prema kojem u svakom slučaju potraživanje naknade štete zastarijeva za pet godina od kada je šteta nastala.

7. U podnesku zaprimljenom kod suda 5. listopada 2017. tuženik je ustrajao u navodima iz odgovora na tužbu. U pogledu navoda da je o osnovu odgovornosti za štetu pravomoćno odlučeno u parnici Općinskog suda u Splitu 1 P-2104/02 ističe kako bi tužitelj morao znati koji dio sudske odluke stječe svojstvo pravomoćnosti i slijedom toga da ne bi smio tvrditi da je citiranom presudom odlučeno o odštetnoj odgovornosti jer da je ocjena suda o tome sadržana u obrazloženju. Pitanje odštetne

odgovornosti da je prethodno pitanje, te ocjena suda o njemu da veže sud samo u tom postupku i ona da ima učinak samo u postupku u kojemu je o njoj odlučeno, ali ne i u ovome. Poziva se na odluku Županijskog suda u Zagrebu GŽ-7911/16-2 od 6. lipnja 2017. u kojoj da je zauzet pravni stav da je do umirovljenja osiguranika tužitelja došlo po sili zakona, odnosno na temelju odredbe članka 174. stavak 1. Zakona o mirovinskom osiguranju, čime da je prekinuta uzročno posljedična veza.

8. U očitovanju na naprijed citirani podnesak tuženika, a u podnesku zaprimljenom kod suda 30. studenog 2017. tužitelj je ustrajao u već iznesenim navodima i dodatno ističe kako je o uzročno-posljedičnoj vezi između povrede na radu i invalidnosti odlučeno kroz upravni postupak donošenjem rješenja tužitelja pod brojem 932 od 10. prosinca 1999. Tužitelj da naknadu štete potražuje temeljem odredbi Zakona o mirovinskom osiguranju kao *lex specialis* koji da ima prednost pred Zakonom o obveznim odnosima, te se poziva na odluke Visokog trgovačkog suda, Vrhovnog suda RH, a pobliže specificirane u istom podnesku. Navodi kako je tužitelj nakon podnošenja tužbe trpi štetu isplatom mirovine osiguraniku Juri Čolaku pa da je po tom osnovu za razdoblje od 1. siječnja 2014. do 30. rujna 2017. pretrpio daljnju štetu od 86.570,33 kn, te je povećao svoj tužbeni zahtjev i uredio, a sve na način pobliže specificiran u izreci ove presude.

9. Tijekom parničnog postupka tužitelj je ustrajao u tužbi i tužbenom zahtjevu, te se poziva na sadržaj odluke Vrhovnog suda RH poslovni broj Rev-x 218/2018-2 od 24. listopada 2018., kao dokaz da do vještačenja na okolnosti uzročno posljedične veze nije trebalo ni doći, dok je tuženik ustrajao u već iznesenim prigovorima.

10. Tužitelj je u podnesku zaprimljenom kod suda 30. studenog 2017. preinačio, odnosno povećao tužbeni zahtjev iz ovog postupka prema tuženiku potražujući pored utužene štete za razdoblje od 1. siječnja 2009. do 29. veljače 2012. daljnju štetu za razdoblje od 1. siječnja 2014. do 30. rujna 2017., a kojoj preinaci se je tuženik usprotivio na ročištu održanom dana 8. veljače 2019.

11. Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-673/2015-43 od 13. listopada 2020. odbijen je tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 69.355,20 kn s pripadajućim zateznim kamatama od 1. ožujka 2012. do isplate, te iznosa od 86.570,73 kn sa pripadajućim zateznim kamatama od 1. studenog 2017. do isplate, kao neosnovan. Rješenjem od istog nadnevka i poslovnog broja sud je dopustio preinaku tužbe tužitelja sukladno podnesku tužitelja zaprimljenom kod suda 30. studenog 2017. (točka I. rješenja). Točkom II. rješenja od istog nadnevka i poslovnog broja naloženo je tužitelju u roku od 8 dana naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 14.531,25 kn s pripadajućim zateznim kamatama od 13. listopada 2020. do isplate, dok je tuženikov zahtjev za naknadu više zatraženog parničnog troška u iznosu od 8.558,75 kn, odbijen kao neosnovan.

12. Protiv naprijed citirane presude žalbu je podnio tužitelj.

13. Rješenjem Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj 3 PŽ-4793/2020-2 od 2. kolovoza 2021. ukinuta je presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-673/2015-43 od 13. listopada 2020. i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje (točka I. rješenja), ukinuto rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-673/2015-43 od 13. listopada 2020. u točki II. njegove izreke i

predmet u tom dijelu vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak (točka II. rješenja), te je odlučeno da o troškovima žalbenog postupka će se odlučiti zajedno s odlukom o glavnoj stvari (točka III. rješenja).

14. Dakle, točka I. rješenja suda poslovni broj P-673/2015-43 od 13. listopada 2020. je stekla svojstvo pravomoćnosti.

15. U ponovljenom postupku predmet se vodio pod poslovnim brojem P-495/2021.

16. Tužitelj je u ponovljenom postupku uredio tužbeni zahtjev na način pobliže specificiran u izreci ove presude uz obrazloženje kako sukladno odluci Visokog trgovačkog suda RH sada potražuje štetu za razdoblje od 28. veljače 2009. do 29. veljače 2012. u iznosu od 21.896,99 kn, a za razdoblje od 28. studenog 2014. do 30. rujna 2017. u iznosu od 65.763,62 kn. Tuženik je u ponovljenom postupku ostao kod svih već prije iznesenih navoda i prijedloga, te dodatno ističe kako iz odluke VTS-a proizlazi da je predmet spora i naknada štete nastala isplatama mirovine supruzi preminulog osiguranika. Predlaže da se o toj okolnosti decidirano izjasni tužitelj i dostavi dokaze je li predmet spora naknada štete s osnove isplate mirovine njegovom osiguraniku ili njegovoj supruzi. Ističe kako tuženik nije propustio iskoristiti mogućnost dokazivanja činjenica koje su suprotne onima koje su utvrđene u rješenju o priznavanju prava na invalidsku imovinu tužiteljevog osiguranika a koje nisu obuhvaćene pravomoćnošću i koje su kao takove oborive i kojima sud nije vezan. Tuženik da je predložio medicinsko vještačenje a za koje tužitelj da nije dostavio cjelokupan mirovinski spis vezan za svog osiguranika i na taj način da je spriječio dokazivanje odnosno osporavanje javne isprave tužitelja sa naznačenim stupnjevima, tj. omjerima profesionalne nesposobnosti za rad osiguranika tužitelja, dok tuženik da ne može predložiti drugi dokaz povrh već predloženog medicinskog vještačenja niti dostaviti dokaze radi provođenja vještačenja koje da ovisi isključivo o ponašanju tužitelja jer da samo on ima dokaze koji su neophodni za davanje nalaza i mišljenja koje da isti nije dostavio. Osporava visinu tužbenog zahtjeva tužitelja iz podneska od 29. listopada 2021. te priloženi izračun razmjernog iznosa mirovine od 31. kolovoza 2021. Osporava tužbeni zahtjev u dijelu zateznih kamata na iznos od 65.763,62 kn počevši od 1. studenog 2017. jer da je tužitelj podneskom od 30. studenog povećao tužbeni zahtjev. Ističe i prigovor zastare samog prava utuženog potraživanja.

17. Tužitelj je ustrajao u tužbi i tužbenom zahtjevu te se poziva na podnesak od 29. lipnja 2018. priložen spisu, a u odnosu na koji tužena ističe kako su navodi iz istoga kontradiktorni, te da je tužitelj bio dužan čuvati sve isprave iz spisa svojih osiguranika povodom kojih kontinuirano vodi parnice.

18. Kako je tužitelj uređenim tužbenim zahtjevom iz podneska od 29. listopada 2021. zahtijevao isplatu iznosa štete za razdoblje od 28. veljače 2009. do 29. veljače 2012., u iznosu od 21.896,99 kn (u tužbi za razdoblje od 1. siječnja 2019. do 29. veljače 2019. u iznosu od 69.355,20 kn), te za razdoblje od 28. studenog 2014. do 30. rujna 2017., u iznosu od 65.763,72 kn (u podnesku od 28. studenog 2017. za razdoblje od 1. siječnja 2014. do 30. rujna 2017. u iznosu od 86.570,73 kn), to je tako uređenim tužbenim zahtjevom sadržajno povukao tužbu u dijelu tužbenog zahtjeva kojim traži isplatu iznosa od 47.458,21 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim

kamatama od 1. ožujka 2012. pa do isplate, te za iznos od 20.807,01 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 1. studenog 2017. pa do isplate, radi čega je pozivom na odredbu članka 193. stavak 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje ZPP-a) riješeno kao u točki I. izreke rješenja.

19. U dokaznom postupku sud je pregledao isprave priložene spisu, izvršio uvid u spis Općinskog suda u Splitu poslovni broj P-2104/02, spis Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje broj 932 OB 03128769801, izveo dokaz saslušanjem svjedoka Jure Čolaka, pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

20. Predmet spora, a sukladno uređenom tužbenom zahtjevu tužitelja sadržanom u podnesku od 29. listopada 2021., je zahtjev tužitelja prema tuženiku za naknadu štete u visini novčanih davanja koje je tužitelj za razdoblje od 28. veljače 2009. do 29. veljače 2012. (iznos od 21.896,99 kn), te za razdoblje od 28. studenog 2014. do 30. rujna 2017. (iznos od 65.763,72 kn) isplatio svom osiguraniku, a bivšem zaposleniku tuženika Juri Čolaku po osnovu prava na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad.

21. Među strankama nije sporno:

-da je osiguranik tužitelja Jure Čolak radeći kod tuženika doživio povredu na radu;

- da je rješenjem tužitelja od 10. prosinca 1999. osiguraniku tužitelja Juri Čolaku, priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad, a uzrok invalidnosti je 50% zbog bolesti, a 50% zbog povrede na radu;

- da je između istih stranaka vođen postupak u povodu istog štetnog događaja radi isplate identičnog zahtjeva-iznosa kojeg je tužitelj isplatio svom osiguraniku Juri Čolaku za razdoblje od 1. siječnja 1999. do 30. rujna 2002. u iznosu od 43.790,60 kn u kojem je donesena presuda pod poslovnim brojem P-2104/02 kojom je u cijelosti usvojen tužbeni zahtjev tužitelja.

- da je presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj P-2104/02 od 24. svibnja 2006. presudom i rješenjem Županijskog suda u Dubrovniku poslovni broj GŽ-1003/07 od 29. travnja 2010. potvrđena u dijelu u kojem je naloženo tuženiku plaćanje svote od 21.514,14 kn sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe (22. listopada 2002.) pa do 31. prosinca 2007., preinačena u dijelu u kojem su tužitelju dosuđene zakonske zatezne kamate na svotu od 21.514,24 kn za razdoblje od 1. siječnja 2008. pa do dana plaćanja tako da su za navedeno razdoblje tužitelju dosuđene zakonske kamate u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, te ukinuta u preostalom dosuđujućem dijelu za iznos od 22.276,36 kn i predmet u tom dijelu vraćen sudu na ponovno suđenje, a nakon čega je presudom Općinskog suda u Splitu P 1-2718/10 odbijen tužbeni zahtjev tužitelja da isplati tuženiku iznos od 22.276,36 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po zakonu od podnošenja tužbe do isplate, a koja je stekla svojstvo pravomoćnosti.

22. Tuženik je istakao prigovore:

-osnove i visine tužbenog zahtjeva;

-zastare potraživanja tužitelja;

-nepostojanja uzročno posljedične veze između nezgode na radu kao štetne radnje i priznanje prava tužiteljevog osiguranika na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad kao štetne posljedice.

23. Što se tiče prigovora tuženika vezano za izjašnjenje tužitelja i dostavljanje dokaza na okolnosti je li predmet spora naknada štete s osnove isplate mirovine tužiteljevom osiguraniku ili njegovoj supruzi, za navesti je kako iz stanja spisa proizlazi da je predmet spora zahtjev tužitelja radi naknade štete s osnova isplate mirovine njegovom osiguraniku, te je očiglednom omaškom u obrazloženju rješenja Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj 3 PŽ-473/2020-2 od 2. kolovoza 2019. pod točkom 13. navedeno kako bi se radilo o isplati mirovine supruzi preminulog osiguranika.

24. Presudom Općinskog suda u Splitu poslovni broj I P-2014/02 odlučeno je o tužnikovoj odgovornosti za štetu koja proističe iz istog šetnog događaja, kao i šteta u ovom predmetu, a koji datira 7. prosinca 1974. Međutim, navedenom presudom je odlučeno o zahtjevu za naknadu štete kao glavnom pitanju, dok je odluka o pitanju odgovornosti tuženika za naknadu štete sastavni dio obrazloženja pa će sud u nastavku obrazloženja ove presude dati ocjenu o postojanju tuženikove tužnikovoj odgovornosti za štetu.

25. Prema odredbi članka 161. stavak 1. Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" 127/00, 59/01, 101/00, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 43/07, 79/09, 35/08, 40/10, 121/10 i 130/10, 61/11, 114/11, 62/12 i 133/13, 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16; dalje ZMO) Zavod ima pravo na naknadu štete od osobe koja je uzrokovala invalidnost ili smrt osigurane osobe, dok se prema stavku 3. tog članka za štetu iz stavka 1 tog članka odgovara poslodavac, ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere za zaštitu na radu, odnosno mjere za zaštitu građana.

26. Iz prijave o nesreći na poslu (list 7-10 spisa) proizlazi kako je osiguranik tužitelja, Jure Čolak, radeći kod tuženika u tanku na navozu oznake NG-269, dana 7. prosinca 1974. pri dodavanju gumenog kabela, pao iz jednog nivoa na drugi nivo sa visine od 2,5 metara kojom prilikom je zadobio tjelesne ozljede. U trenutku nezgode da je koristio osobna zaštitna sredstva i prethodno bio obučen u materiji zaštite na radu, a kao uzrok nesreće u prijavi ozljede na radu je navedeno da je to nedovoljna rasvjeta u tanku.

27. Iz rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko i invalidsko osiguranje Republike Hrvatske od 10. prosinca 1999. (list 3-6 spisa) proizlazi da je osiguraniku tužitelja Juri Čolaku priznato pravo na invalidsku mirovinu počevši od 1. siječnja 1999. zbog profesionalne nesposobnosti za rad, a uzrok invalidnosti je 50% zbog bolesti, a 50% zbog povrede na radu.

28. Osnov po kojemu tužitelju pripada pravo tražiti isplatu naknade je članak 161. stavak 1. i stavak 3. ZMO.

29. Iz prijave o nesreći na poslu od 4. veljače 1975. kao i iskaza svjedoka Jure Čolaka danog pred ovim sudom na ročištu održanom dana 1. prosinca 2017. proizlazi da je upravo nedovoljna rasvjeta uzrok nesreće osiguranika tužitelja, a koje

utvrđenje tuženik ničim nije doveo u pitanje, niti ponudio dokaze koji bi doveli do drukčijeg zaključka, posljedično čemu sud zaključuje da je osiguranik tužitelja doživio povredu na radu koja je imala za posljedicu gubitak njegove radne sposobnosti u omjeru od 50% zato što prostor u kojemu je radio kod tuženika nije bio propisno osvijetljen. Činjenica da je osiguranik tužitelja koristio u trenutku nastanka radne nezgode sva propisana osnovna zaštitna sredstva, znači da je tuženik primjenjivao mjere zaštite na radu, međutim u smislu članka 15. tada tj. na dan 7. prosinca 1974. važećeg osnovnog Zakona o zaštiti na radu (Službeni list SFRJ broj 15/65), a kojemu je moralo biti udovoljeno je isticao propisano osvijetljenje radnih i drugim prostorija u kojem se nalaze osobe na radu, kao i uvjeta koji utječu na sigurnost tih osoba. Iz svega naprijed navedenoga proizlazi da se radi o šteti nastaloj tužitelju zbog radne nezgode koju je doživio njegov osiguranik u smislu članka 161. ZMO-a zato što primjenjene mjere zaštite na radu kod tuženika koje se odnose na osvijetljavanje radnog prostora nisu bile dovoljne, odnosno adekvatne, jer do povrjeđivanja tužitelja u protivnom ne bi došlo. Sud zaključuje kako je tuženik odgovoran tužitelju za štetu na temelju činjenice što je šteta uzrokovana nepridržavanjem propisa koji se odnose na mjere zaštite na radu, odnosno druge mjere za zaštitu građana, bez obzira na krivnju, jer nalazi da odredba članka 161. ZMO-a ne predviđa krivnju kao pretpostavku odgovornosti za štetu. Dakle, po utvrđenju da je uzrok nastanka povrede na radu koja se dogodila 7. prosinca 1974. u kojoj je tužiteljev osiguranik Jure Čolak tjelesno ozlijeđen, nedovoljna rasvjeta u tanku za navozu, sud je zaključio da je tuženik odgovoran za štetu koju je pretrpio tužitelj isplatom $\frac{1}{2}$ dijela svom osiguraniku Juri Čolaku, jer je invalidnost djelomično (50%) posljedica propusta poslodavca, s obzirom da prostorija u kojoj je kritične prigode radio Jure Čolak nije bila dovoljno osvijetljena, a to je bio uzrok nastanka nesreće.

30. Navedeni zaključak ovog suda da je uzrok nastanka ozljede na radu nedovoljna rasvjeta u tanku na navoz prihvatio je i VTS RH u svojoj odluci poslovni broj 3 PŽ-4793/2020-2 od 2. kolovoza 2021. – točka 11. obrazložena rješenja.

31. U odnosu na tuženikove navode glede nepostojanja uzročne veze između štetnog događaja (ozljede na radu) i priznanja prava osiguranika na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad, za navesti je slijedeće:

32. Tužitelj navodi kako je o uzročno-posljedičnoj vezi između povrede na radu i invalidnosti odlučeno kroz upravni postupak donošenjem rješenja tužitelja broj 932 od 10. prosinca 1999., a ono što je utvrđeno u upravnom postupku u zakonom predviđenoj proceduri da ne bi trebalo biti predmetom utvrđivanja u parničnom postupku. Tuženik takav stav tužitelja osporava, te tvrdi da tužitelj treba dokazati postojanje uzročno-posljedične veze.

33. Tužitelj je, a kako je naprijed navedeno, kao dokaz priložio spisu isprave na kojima stoji da je profesionalna nesposobnost za rad posljedica u omjeru od 50% zadobivene ozljede na radu. Iz iskaza tužiteljevog osiguranika proizlazi da je isti jedinu ozljedu na radu zadobio upravo 7. prosinca 1974. U takvoj pravnoj situaciji na tuženiku je bio teret dokazivanja činjenice da predmetna ozljeda na radu nije uzrok invalidnosti.

34. Tuženik je ponudio izvesti dokaz na okolnost postojanja uzročno-posljedične veze između ozljeda na radu sa umirovljenjem tužiteljevog osiguranika

vještačenjem po vještaku medicine rada, a koji dokaz je ovaj sud i prihvatio. Iz stanja spisa proizlazi kako je, a radi provođenja predmetnog vještačenja dopisom od 14. lipnja 2018. sud pozvao HZMO Split, radi dostave spisa za Juru Čolaka broj 932 OB 0328769801, budući je vještakinja obavijestila sud kako je radi izrade vještva potreban cjeloviti spis sa kompletnom medicinskom dokumentacijom. Dopisom od 29. lipnja 2018. HZMO Split, je obavijestio sud kako se u dostavljenom mirovinskom spisu nalazi sva medicinska dokumentacija kojom raspolažu (list 106 spisa). Sud je odustao od provođenja navedenog dokaza budući da je sudska vještakinja obavijestila sud dopisom od 30. prosinca 2019. (list 117 spisa) kako na temelju dokumentacije koja je priložena spisu, dijelovima spisa HZMO-a, te zdravstvenom kartonu osiguranika tužitelja ne postoji dostatna medicinska dokumentacija za očitovanje na zatražene okolnosti. Kako je teret dokaza postojanja uzročno-posljedične veze između zadobivene ozljede na radu tužiteljevog osiguranika i njegovog umirovljenja, a kako je naprijed navedeno na tuženiku, te kako je sudski vještak obavijestio kako zbog nepostojanja dostatne medicinske dokumentacije ne može izraditi nalaz i mišljenje za zaključiti je da tuženik nije uspio osporiti postojanje uzročno-posljedične veze između zadobivene ozljede na radu tužiteljevog osiguranika i njegovog umirovljenja.

35. U pogledu visine tužbenog zahtijeva tužitelj je kao dokaze tijekom postupka pod poslovnim brojem P-673/2015 dostavio banku podataka doznačenih mirovinskih primanja od 28. veljače 2012. (list 20 spisa), te od 5. listopada 2017. (list 93 spisa), specifikacije stvarno isplaćene svote mirovine i dodataka na mirovinu Juri Čolaku, za razdoblje od 1. siječnja 2014. do 30. rujna 2017. (list 19 spisa), kao i u vremenu od 1. siječnja 2009. do 29. veljače 2012. (list 94 spisa), a u ponovljenom postupku (P-495/2021) izračun razmjernog iznosa mirovine od 31. kolovoza 2021. za razdoblje do 28. veljače 2009. do 29. veljače 2012. koja sadrži podatke potrebne za izračun kao i sami izračun sastavljen sukladno odredbi članka 160. stavak 2. točka 1. i 5. ZMO-a, te banku podataka doznačenih mirovinskih primanja od 29. listopada 2021. (list 178-180 spisa), koje sud cijeni vjerodostojnima. Kod navedenog, a kako tuženik svoj prigovor visine tužbenog zahtijeva, kao niti prigovor izračuna razmjernog iznosa mirovine od 31. kolovoza 2021. ničim nije obrazložio niti pojasnio, to kod navedenog sud iste ocjenjuje paušalnim.

36. Što se tiče istaknutog prigovora zastare za navesti je slijedeće:

37. Zastaru potraživanja naknade štete koja je tužitelju nastala isplatom novčanih davanja po osnovi priznatog prava na mirovinu reguliraju odredbe članka 166. stavak 1. i 2. ZMO-a. Odredbom članka 166. stavak 1. ZMO-a propisano je da potraživanja naknade štete prema odredbama toga Zakona zastarijevaju istekom rokova određenih Zakonom o obveznim odnosima. Rok zastare potraživanja naknade štete određenih u članku 230. stavak 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje ZOO-a). Početak tijeka rokova zastare određen je člankom 166. stavak 2. ZMO-a po kojemu rokovi zastare počinju teći od dana kada je u upravnom postupku postalo izvršno rješenje kojim je priznato pravo na primanje iz mirovinskog osiguranja. Međutim, tužitelj donošenjem rješenja kojim je svom osiguraniku priznao pravo na invalidsku mirovinu nije prema tuženiku stekao bilo kakvo potraživanje.

38. Tužitelju šteta nastaje tek isplatom mirovine (tada mu je imovina umanjena) i tim trenutkom (trenutkom isplate) nastaje i dospijeva njegovo potraživanje prema osobi odgovornoj za štetu. Prema tome, za pojedina davanja isplaćena nakon konačnosti rješenja zastara počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze u smislu ZOO-a, a to je dan kada je izvršena isplata svakog pojedinog davanja.

39. Kako se radi o potraživanju naknade štete koja se sastoji u umanjivanju imovine tužitelja koja nastaje u pravilnim vremenskim razmacima u trenutku kada tužitelj izvrši isplatu naknade svom osiguraniku na zastaru tražbine primjenjuje se odredba članka 230. ZOO-a prema kojoj potraživanje naknade štete zastarijeva u roku od 3 godine od kada je oštećenik saznao za štetu i osobu koja je štetu počinila, a u svakom slučaju potraživanje naknade štete zastarijeva za pet godina od kada je šteta nastala.

40. Kako je tužba u ovom predmetu podnesena dana 29. veljače 2012., a potraživanje tužitelja se odnosi na isplate u razdoblju od 28. veljače 2009. do 29. veljače 2012., te preinačena tužba podneskom od 28. studenog 2017., a potraživanja se odnose na isplate u razdoblju od 28. studenog 2014. do 30. rujna 2017., to je primjenom odredbe članka 230. ZOO-a potraživanje tužitelja koji se odnosi na isplate izvršene u razdoblju od 28. veljače 2009. do 29. veljače 2012. te u razdoblju od 28. studenog 2014. do 30. rujna 2017. nije zastarjelo.

41. Slijedom navedenog valjalo je prihvatiti kao osnovan uređeni tužbeni zahtjev tužitelja sadržan u podnesku od 29. listopada 2021. a radi isplate štete za razdoblje od 28. veljače 2009. do 29. veljače 2012. u iznosu od 21.896,99 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena koja teče od 1. ožujka 2012. pa do isplate, a sukladno članku 166. stavak 3. ZMO-a budući se u smislu citirane odredbe tužba ima smatrati pozivom tuženiku da naknadi štetu, te za razdoblje od 28. studenog 2014. do 30. rujna 2017. u iznosu od 65.763,72 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razbolje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena koja teče od 28. studenog 2017. do isplate, a sukladno odredbi članka 166. stavak 3. ZMO-a budući se podnesak od 28. studenog 2017. u smislu odredbe članka 166. stavak 3. ZMO-a ima smatrati pozivom tuženiku da naknadi štetu. Iz već navedenog razloga s viškom zahtjeva iz osnova kamata za razdoblje od 1. studenog 2017. do 28. studenog 2017. tužitelj je odbijen. Slijedom svega naprijed navedenoga odlučeno je kao u izreci ove presude.

42. Odluka o troškovima postupka je izostala budući tužitelj nije popisao trošak.

U Splitu, 10. ožujka 2022.

S U D A C

IVANA MADUNIĆ

Dokument je elektronički potpisan:
IVANA MADUNIĆ

Vrijeme potpisivanja:
10-03-2022
14:07:05

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D48523330383432323937393236
L=SPLIT
S=MADUNIĆ
G=IVANA
CN=IVANA MADUNIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu. Žalba se može izjaviti u roku od 8 dana od dostave prijepisa ove presude, putem ovog suda u pisanom obliku u 3 primjerka.

Broj zapisa: **eb307-a703b**

Kontrolni broj: **02128-faa2f-d4da8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MADUNIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 3 PŽ-221/2024-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Maje Bilandžić, sutkinje izvijestiteljice i Nevenke Baran, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Zagreb, Mihanovićeva 3, OIB 84397956623, Područna služba u Splitu, Split, Obala kneza Branimira 15, protiv tuženika BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT d.d., Split, Put Supavla 21, OIB 18556905592, kojeg zastupa punomoćnica Smiljenka Buljan, odvjetnica u Splitu, radi isplate iznosa od 11.634,58 EUR, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-495/2021-8 od 10. ožujka 2022., u sjednici vijeća održanoj 23. siječnja 2024.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-495/2021-8 od 10. ožujka 2022. u dijelu kojim je naloženo tuženiku u roku od 15 dana platiti tužitelju iznos od 2.906,23 EUR sa zateznim kamatama koje teku od 1. ožujka 2012. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose, kao i iznos od 8.728,35 EUR sa zateznim kamatama koje teku od 28. studenog 2017. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-495/2021-8 od 10. ožujka 2022. naloženo je tuženiku u roku od 15 dana platiti tužitelju iznos od 21.896,99 kn sa zateznim kamatama koje teku od 1. ožujka 2012. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose, kao i iznos od 65.763,72 kn sa zateznim kamatama koje teku od 28. studenog 2017. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose, dok je odbijen tužiteljev zahtjev za isplatu zateznih kamatama koje teku na iznos od 65.763,72 kn od 1. studenog 2017. do 28. studenog 2017.

2. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-495/2021-8 od 10. ožujka 2022. utvrđeno je da je tužitelj povukao tužbu za iznos od 47.458,21 kn sa zateznim kamatama, kao i za iznos od 20.807,01 kn sa zateznim kamatama.

3. Iz obrazloženja presude proizlazi da je prvostupanjski sud nakon provedenog dokaznog postupka utvrdio da je tužitelj osiguranik Jure Čolak zadobio ozljedu na radu koja je imala za posljedicu gubitak njegove radne sposobnosti u omjeru od 50%, za što je odgovoran tuženik jer kao poslodavac nije primijenio mjere zaštite na radu. Naime, tužitelj osiguranik je, radeći kod tuženika kao poslodavca, u tanku na navozu oznake NG-269, 7. prosinca 1974. pri dodavanju gumenog kabela pao s jednog nivoa na drugi sa visine od 2,5 m zbog nedovoljne rasvjete u tanku. Tužitelj je štetu pretrpio isplatama invalidske mirovine svome osiguraniku Juri Čolaku u razdoblju od 28. veljače 2009. do 29. veljače 2012., te u razdoblju od 28. studenog 2014. do 30. rujna 2017., te u omjeru od 50% po osnovi ozljede na radu tužitelj zahtijeva naknadu od tuženika. Tuženik kao poslodavac odgovara na temelju odredbe čl. 161. st. 3. Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ broj: 102/98, 71/99, 127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04 i 92/05; dalje: ZOMO) jer nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana. Odluku sadržanu u izreci prvostupanjskog rješenja sud je donio primjenom odredbe čl. 193. st. 2. Zakona o parničnog postupku.

4. Protiv presude žalbu je podnio tuženik zbog svih zakonom predviđenih žalbenih razloga s prijedlogom da se ona preinači, podredno ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje uz naknadu troška ovog žalbenog postupka za sastav žalbe u iznosu od 1.562,50 kn i sudske pristojbe za žalbu u iznosu od 2.453,00 kn.

5. Iz sadržaja žalbe proizlazi da tuženik presudu pobija u dijelu u kojem mu je naloženo platiti tužitelju iznos od 21.896,99 kn sa zateznim kamatama koje teku od 1. ožujka 2012. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose, kao i iznos od 65.763,72 kn sa zateznim kamatama koje teku od 28. studenog 2017. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose. U žalbi u bitnom osporava zaključak prvostupanjskog suda o postojanju uzročno-posljedične veze, smatrajući da bi tužitelj imao pravo na naknadu štete samo u slučaju da je dokazao adekvatnu uzročnu vezu između potpune radne nesposobnosti osiguranika tužitelja i priznanja prava na invalidsku mirovinu. Ističe da u konkretnom slučaju tužitelj nije dokazao, niti je sud utvrdio kauzalnu povezanost između posljedica radne nezgode i nastale štete, zbog čega je tužbeni zahtjev trebalo odbiti kao neosnovan. Tuženik navodi kako je osiguranik tužitelja bio sposoban za rad od nastanka nezgode 1974. godine pa sve do nastupanja smanjenja radne sposobnosti 14. svibnja 1996. koje ga je zateklo na rukovodećem mjestu, te je upravo bolest, a ne radna nezgoda dovela do njegovog umirovljenja. Da je osiguranik tužitelja nakon radne nezgode bio potpuno radno sposoban govori činjenica da je poslove brodomontera obavljao ukupno četiri godine nakon radne nezgode, a nakon toga je, sve do 1996. godine, obavljao rukovodeće poslove. Smatra da okolnost što su u obrazloženju rješenja tužitelja od 10. prosinca 1999. navedeni uzroci invalidnosti zbog kojih je Jure Čolak ostvario pravo na zaposlenje na drugim poslovima, nije mjerodavna za odštetnu odgovornost tuženika prema tužitelju, jer se tim rješenjem ne utvrđuje uzročno-posljedična veza, niti se rješenje temelji na utvrđenju uzročno-posljedične veze između radne nezgode i odlaska u invalidsku mirovinu.

6. Daljnjim žalbenim navodima tuženik ističe da mu je povrijeđeno pravo na pošteno suđenje i pravo na obrazloženu sudsku odluku, a time i posljedično pravo na pristup sudu, budući da je sud zaključio o postojanju sporne uzročno-posljedične veze, iako je sudski vještak obavijestio sud kako ne može izraditi nalaz i mišljenje zbog nedostatnosti dokumentacije koju je u spis bio dužan dostaviti tužitelj.

7. Tuženik ističe da tužiteljeve isprave koje je dostavio u dokaz visine tužbenog zahtjeva ne predstavljaju javne isprave, te je tužitelj radi utvrđenja sporne visine tužbenog zahtjeva trebao predložiti izvođenje adekvatnog dokaza, vještačenja.

8. Konačno, tuženik ukazuje na to kako je tužitelj djelomično povukao tužbu, dok je sud propustio odlučiti o njegovom zahtjevu za naknadu troška u odnosu na povučeni dio tužbe.

9. Odgovor na žalbu nije podnesen.

10. Žalba nije osnovana.

11. Pobijana presuda je ispitana na temelju odredaba čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka.

12. U provođenju prvostupanjskog postupka i pri donošenju pobijane presude nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

13. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za naknadu štete koju je pretrpio isplatom invalidske mirovine svom osiguraniku Juri Čolaku u razdoblju od 1. siječnja 2009. do 29. veljače 2012. te od 1. siječnja 2014. do 30. rujna 2017.

14. U ovoj pravnoj stvari već je bila donesena prvostupanjska presuda od 13. listopada 2020. kojom je tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan, dok je rješenjem od istoga dana u točki II. izreke naloženo tužitelju da naknadi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 14.531,5 kn, dok je tuženikov zahtjev za naknadu troška odbijen kao neosnovan za iznos od 8.558,75 kn.

15. Ta presuda i rješenje u točki II. izreke ukinuti su rješenjem ovog suda poslovni broj PŽ-4793/2020-2 od 2. kolovoza 2021. budući da je prvostupanjski sud zbog pogrešnog pravnog pristupa propustio utvrditi odlučnu činjenicu, odnosno, koliko iznosi invalidska mirovina koju je tužitelj isplatio svom osiguraniku u razdoblju od 28. veljače 2009. do 29. veljače 2012., te u razdoblju od 28. studenog 2014. do 30. rujna 2017., sve imajući u vidu tuženikov prigovor zastare tužiteljeve tražbine.

16. U ponovljenom postupku prvostupanjski sud je postupio po danoj uputi iz ukidnog rješenja ovog suda, te je utvrdio koliko iznosi invalidska mirovina koju je tužitelj isplatio svom osiguraniku u razdoblju od 28. veljače 2009. do 29. veljače 2012., te u razdoblju od 28. studenog 2014. do 30. rujna 2017.

17. Iz podataka u spisu i obrazloženja presude, u bitnom, proizlazi:

- da je osiguranik tužitelja Jure Čolak ozlijeđen na radu kod tuženika 7. prosinca 1974. kada je pri dodavanju gumenog kabela pao s jednog nivoa na drugi sa visine od 2,5 m,
- da je prema iskazu tužiteljevog osiguranika, kojeg tuženik nije osporio, osiguranik tužitelja tom prilikom zadobio frakturu lubanje, kontuziju mozga te su mu slomljena tri pršljena kičme u lumbalnom dijelu,
- da je do ozljeđivanja osiguranika tužitelja došlo zbog nedovoljne rasvjete u tanku,
- da je Juri Čolaku rješenjem tužitelja od 16. svibnja 1996. na temelju preostale radne sposobnosti priznato pravo na zaposlenje s punim radnim vremenom na drugom odgovarajućem poslu kao i pravo na naknadu plaće i to 50% zbog bolesti i 50% zbog povrede na radu,
- da je Juri Čolaku rješenjem tužitelja od 10. prosinca 1999. priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad, a uzrok invalidnosti je 50% bolest, a 50% ozljeda na radu,
- da tužitelj u ovom postupku potražuje 50% iznosa isplaćenih na ime invalidske mirovine svom osiguraniku Juri Čolaku u razdoblju od 28. veljače 2009. do 29. veljače 2012., te u razdoblju od 28. studenog 2014. do 30. rujna 2017.

Na temelju navedenih utvrđenja prvostupanjski sud je zaključio da je do ozljeđivanja tužiteljevog osiguranika došlo zbog propusta tuženika neprovođenjem mjera zaštite na radu, što tuženik žalbenim navodima niti ne dovodi u pitanje.

18. O spornoj uzročno-posljedičnoj vezi ovaj sud je izrazio shvaćanje u ukidnom rješenju poslovni broj PŽ-4793/2020-2 od 2. kolovoza 2021. Ovdje se dodatno ukazuje da je tuženikov stav o tome da bi tužitelj imao pravo na naknadu štete samo u slučaju da je dokazao adekvatnu uzročnu vezu između potpune radne nesposobnosti osiguranika tužitelja i priznanja prava na invalidsku mirovinu. Naime, u konkretnom slučaju tužiteljevom osiguraniku nije priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog opće nesposobnosti za rad. Rješenjem tužitelja od 16. svibnja 1996. na temelju preostale radne sposobnosti priznato mu je pravo na zaposlenje s punim radnim vremenom na drugom odgovarajućem poslu kao i pravo na naknadu plaće i to 50% zbog bolesti i 50% zbog povrede na radu. Odredbom čl. 174. st. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ broj 102/98) propisano je da se korisnicima prava na temelju preostale radne sposobnosti, neposredne opasnosti od invalidnosti i izmijenjene radne sposobnosti, koji su ta prava ostvarili do 31. prosinca 1998., prevode ta prava od 1. siječnja 1999. po službenoj dužnosti na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad prema odredbama ovog Zakona.

19. U konkretnom slučaju tužiteljev osiguranik Jure Čolak pretrpio je ozljedu na radu kod tuženika 7. prosinca 1974. zbog toga što je do njegovog ozljeđivanja

došlo iz razloga što tuženik nije proveo zakonom propisane mjere zaštite na radu. Ove činjenice tuženik tijekom postupka nije osporio.

20. Rješenjem tužitelja od 10. prosinca 1999. tužiteljevom osiguraniku Juri Čolaku priznato je pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad počev od 1. siječnja 1999., a iz obrazloženja tog rješenja proizlazi da je prije donošenja tog rješenja Jure Čolak bio korisnik prava iz mirovinskog osiguranja na temelju preostale radne sposobnosti kao posljedice ozljede na radu u omjeru od 50%, te zbog bolesti u omjeru od 50%, koja prava je ostvario prema propisima koji su važili do 31. prosinca 1998., pa mu je to pravo na temelju odredbe čl. 174. st. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju prevedeno invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad.

21. Zbog toga, imajući u vidu navedenu odredbu, prevođenje ranije stečenog prava osiguranika tužitelja na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad posljedica je njegove invalidnosti uzrokovane ozljeđivanjem na radu kod tuženika do koje je došlo zbog neprovođenja mjera zaštite na radu kod tuženika, zbog čega postoji uzročna veza između ozljede na radu i štete koju tužitelj trpi isplatama mirovine utvrđene na temelju odredbe čl. 174. Zakona o mirovinskom osiguranju (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-1252/2011 od 10. ožujka 2015.).

22. Iako je sud na tuženikov prijedlog odredio izvođenje dokaza medicinskim vještačenjem radi utvrđenja navedene sporne činjenice – uzročno-posljedične veze između zadobivene ozljede na radu i umirovljenja tužiteljevog osiguranika, prema navodima vještaka zbog nedostatnosti medicinske dokumentacije za tužiteljevog osiguranika nije bilo moguće izraditi nalaz i mišljenje.

23. Međutim, tužitelj je u ovom postupku dostavom isprava i predlaganjem adekvatnih dokaza (saslušanjem svjedoka Jure Čolaka) dokazao postojanje uzročno-posljedične veze između zadobivene ozljede na radu i umirovljenja tužiteljevog osiguranika. Naime, tuženik tijekom postupka nije niti tvrdio da je tužiteljev osiguranik zadobio neku drugu ozljedu na radu koja bi eventualno dovela do njegova umirovljenja, dok iz iskaza tužiteljevog osiguranika proizlazi da je ozljeda na radu koju je zadobio 1974. godine jedina ozljeda na radu koju je zadobio. Osim toga, tuženik tijekom postupka nije osporio svoju odgovornost kao poslodavca zbog neprovođenja mjera zaštite na radu, što je uzrokovalo ozljedu na radu tužiteljevog osiguranika.

24. Zbog toga su neosnovani tuženikovi žalbeni navodi da mu je povrijeđeno pravo na pošteno suđenje i obrazloženu odluku, budući da u konkretnom slučaju postoji uzročna veza između nezgoda na radu i štete koju tužitelj trpi isplatama mirovine utvrđene na temelju odredbe čl. 174. st. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju.

25. Nadalje, u odnosu na žalbene navode glede visine tužbenog zahtjeva, ističe se da je pravilan tuženikov stav o dokaznoj snazi tužiteljevog izračuna razmjernog dijela isplaćene invalidske mirovine. Naime, priloženi obračun isplate (na

listu 179. spisa), neovisno o tome što se na toj ispravi naznačuje po samom tužitelju da ona ima značaj javne isprave iz čl. 161.-170. Zakona o mirovinskom osiguranju, nema takav značaj, jer navedene odredbe ne uređuju niti propisuju karakter potvrde o izvršenim isplatama po osnovi prava iz mirovinskog osiguranja već reguliraju pitanje naknade štete (tako i u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-1437/2021 od 5. siječnja 2022.).

26. Tuženik je u podnesku od 12. siječnja 2022. naveo kako osporava visinu tužbenog zahtjeva i priloženi izračun razmjernog iznosa mirovine, dok je na ročištu 26. siječnja 2022. naveo kako priložene isprave nisu javne isprave u smislu odredaba Zakona o parničnom postupku, već obični štampani podaci na običnom listu papira. Tim navodima tuženik u žalbi dodaje da se radi o jednostranim ispravama tužitelja koje nemaju nikakvu dokaznu snagu, te ukazuje kako je nejasna formula $x=p/nxM$, a da tužitelj za x , p , n i M nije dostavio dokaze, niti je išta navedeno u tim ispravama potkrijepio materijalnim dokazima.

27. U odnosu na žalbene navode kako priložena isprava o obračunu invalidske mirovine nema nikakvu dokaznu snagu, ističe se da prema odredbama Zakona o parničnom postupku ne postoji u parničnom postupku pravilo o formalnim dokazima i svaka činjenica se može dokazivati svakim dokazom koji je prikladan da bi se utvrdile odlučne činjenice u sporu, u ovoj vrsti spora visina štete na strani tužitelja.

28. Ovaj sud prihvaća ocjenu prvostupanjskog suda o paušalnosti tuženikovog prigovora dostavljenim ispravama.

29. Naime, tuženik, osim općenitog osporavanja da se ne radi o javnim ispravama, nije osporio konkretne podatke iz obračuna razmjernog iznosa mirovine na str. 178. spisa, prema kojima se sukladno zakonskim odredbama izračunava razmjerni iznos mirovine. Konkretno, nije osporio da starost osobe na datum priznavanja prava iznosi 49 g i 173 d (s), da uvjet godina života za starosnu mirovinu iznosi 65 g (u), da preostali ostvarivi mirovinski staž iznosi 16 g (p), da mogući ostvarivi mirovinski staž iznosi 48 g (n), niti da svota 50% isplaćene mirovine za razdoblje od 28. veljače 2009. do 29. veljače 2012. iznosi 65.690,96 kn (M).

30. Neosnovano tuženik u žalbi ukazuje na to da je formula $x=p/nxM$ nejasna, budući da su u izračunu razmjernog iznosa mirovina (x) navedeni svi parametri na temelju kojim se sukladno odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju izračunava razmjerni iznos mirovine, a tuženik tijekom postupka nije osporio vrijednosti navedenih parametara.

31. Zbog toga neosnovano tuženik u žalbi ukazuje da tužitelj nije dokazao visinu tužbenog zahtjeva.

32. Konačno, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio i prigovor zastare tužiteljeve tražbine primjenom odredbe čl. 230. ZOO-a, što tuženik svojim žalbenim navodima niti ne osporava.

33. Zbog toga je primjenom odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odlučeno kao u izreci ove presude.

34. Međutim, osnovano tuženik u žalbi ističe kako je prvostupanjski sud propustio odlučiti o njegovom zahtjevu za naknadu troškova u odnosu na dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 47.458,21 kn i iznosu od 20.807,01 kn za koji je tužba povučena. koji zahtjev je stavljen na ročištu održanom 12. listopada 2017. (list 96. – 97. spisa). Stoga tuženikova žalba u navedenom dijelu predstavlja prijedlog za donošenje dopunskog rješenja o trošku u smislu odredaba čl. 339. u vezi s odredbom čl. 381. ZPP-a o kojem će prvostupanjski sud odlučiti po primitku ove drugostupanjske odluke.

35. Preračunavanje iznosa izraženih u kunama u iznose izraženim u eurima izvršeno je u skladu s odredbama čl. 43. i 48. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ broj 57/22 i 88/22).

Zagreb, 23. siječnja 2024.

Dokument je elektronički potpisan:

Dubravka Zubović

Vrijeme potpisivanja:

07-02-2024

08:48:29

DN:

C=HR

O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#0C1156415448522D3937333439333636353139

OU=Signature

S=Zubović

G=Dubravka

CN=Dubravka Zubović

Predsjednik vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **9-30862-88896**

Kontrolni broj: **07578-b2727-b85a8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Zubović, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

HRVATSKI ZAVOD ZA
MIROVINSKO OSIGURANJE

Središnja služba – Sektor za pravne, opće i poslove gospodarenja imovinom Zavoda

Odjel za pravne poslove

A. Mihanovića 3, 10000 Zagreb | T: +385 1 4598 266

Zagreb, 4.6.2025.

PREDMET: Jure Čolak

OBRAČUN DUGA NA DAN 19.5.2025.

stavka	datum od	datum do	dana (od-do)	stopa	glavnica (€)	kamate (€)
GLAVNICA					8.728,35	
KAMATE	28.11.2017	31.12.2017	34	7,41%		60,25
KAMATE	1.1.2018	30.6.2018	181	7,09%		306,88
KAMATE	1.7.2018	31.12.2018	184	6,82%		300,08
KAMATE	1.1.2019	30.6.2019	181	6,54%		283,07
KAMATE	1.7.2019	31.12.2019	184	6,30%		277,20
KAMATE	1.1.2020	18.4.2020	109	6,11%		158,82
KAMATE	19.4.2020	18.10.2020	183	0,00%		0,00
KAMATE	19.10.2020	31.12.2020	74	5,89%		103,94
KAMATE	1.1.2021	30.6.2021	181	5,75%		248,88
KAMATE	1.7.2021	31.12.2021	184	5,61%		246,84
KAMATE	1.1.2022	30.6.2022	181	5,49%		237,62
KAMATE	1.7.2022	31.12.2022	184	5,31%		233,64
KAMATE	1.1.2023	30.6.2023	181	5,50%		238,06
KAMATE	1.7.2023	31.12.2023	184	7,00%		308,00
KAMATE	1.1.2024	30.6.2024	182	7,50%		325,52
KAMATE	1.7.2024	31.12.2024	184	7,25%		318,13
KAMATE	1.1.2025	19.5.2025	139	6,15%		204,42
STANJE NA 19.5.2025.					8.728,35 €	3.851,35 €

Preostali dug na dan 19.5.2025. iznosi:

GLAVNICA: 8.728,35 €
KAMATE: 3.851,35 €

UKUPNO: 12.579,70 €

Izradio:

Denis Čerina, dipl. inž. matematike

HRVATSKI ZAVOD ZA
MIROVINSKO OSIGURANJE

Središnja služba – Sektor za pravne, opće i poslove gospodarenja imovinom Zavoda

Odjel za pravne poslove

A. Mihanovića 3, 10000 Zagreb | T: +385 1 4598 266

Zagreb, 4.6.2025.

PREDMET: Jure Čolak

OBRAČUN DUGA NA DAN 19.5.2025.

stavka	datum od	datum do	dana (od-do)	stopa	glavnica (€)	kamate (€)
GLAVNICA					2.906,23	
KAMATE	1.3.2012	31.12.2012	306	12,00%		291,58
KAMATE	1.1.2013	31.12.2013	365	12,00%		348,75
KAMATE	1.1.2014	31.12.2014	365	12,00%		348,75
KAMATE	1.1.2015	31.7.2015	212	12,00%		202,56
KAMATE	1.8.2015	31.12.2015	153	8,14%		99,16
KAMATE	1.1.2016	30.6.2016	182	8,05%		116,34
KAMATE	1.7.2016	31.12.2016	184	7,88%		115,13
KAMATE	1.1.2017	30.6.2017	181	7,68%		110,68
KAMATE	1.7.2017	31.12.2017	184	7,41%		108,56
KAMATE	1.1.2018	30.6.2018	181	7,09%		102,18
KAMATE	1.7.2018	31.12.2018	184	6,82%		99,92
KAMATE	1.1.2019	30.6.2019	181	6,54%		94,25
KAMATE	1.7.2019	31.12.2019	184	6,30%		92,30
KAMATE	1.1.2020	18.4.2020	109	6,11%		52,88
KAMATE	19.4.2020	18.10.2020	183	0,00%		0,00
KAMATE	19.10.2020	31.12.2020	74	5,89%		34,61
KAMATE	1.1.2021	30.6.2021	181	5,75%		82,87
KAMATE	1.7.2021	31.12.2021	184	5,61%		82,19
KAMATE	1.1.2022	30.6.2022	181	5,49%		79,12
KAMATE	1.7.2022	31.12.2022	184	5,31%		77,79
KAMATE	1.1.2023	30.6.2023	181	5,50%		79,26
KAMATE	1.7.2023	31.12.2023	184	7,00%		102,55
KAMATE	1.1.2024	30.6.2024	182	7,50%		108,39
KAMATE	1.7.2024	31.12.2024	184	7,25%		105,93
KAMATE	1.1.2025	19.5.2025	139	6,15%		68,07
STANJE NA 19.5.2025.					2.906,23 €	3.003,82 €

Preostali dug na dan 19.5.2025. iznosi:

GLAVNICA: 2.906,23 €
KAMATE: 3.003,82 €

UKUPNO: 5.910,05 €

Izradio:

Denis Čerina, dipl. inž. matematike

HRVATSKI ZAVOD ZA
MIROVINSKO OSIGURANJE

Središnja služba – Sektor za pravne, opće i poslove gospodarenja imovinom Zavoda
Odjel za pravne poslove – mjesto rada u Splitu

Klasa: 140-01/19-29/1049

Ur.broj:341-99/18-07/1-25- 40

Dne, 06.06.2025.g.

FINANCIJSKA AGENCIJA

10000 Zagreb

Ulica grada Vukovara 70

PREDMET: prijava tražbine u predstečajnom postupku

- dužnik BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT d.d., posl. br. St 1035/2025

Poštovani,

u zadanom roku u privitku dostavljamo prijavu tražbine u iznosu od 18.489,75 € u predstečajnom postupku nad dužnikom BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT d.d., Zagreb, Ulica Vladimira Škorpika 11, OIB: 18556905592.

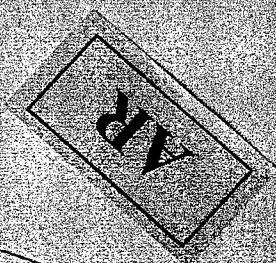
**VJERA
ŠPIKA**

Digitalno
potpisao: VJERA
ŠPIKA

Datum:
2025.06.06
12:45:37 +02'00'

ZA VIEROVNIKA
Vjera Špika, dipl.iur.

1590

FINANCIJSKA AGENCIJA

10 000 ZAGREB

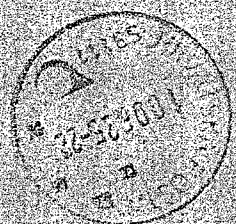
Ul. Vukovica 70

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSIJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLACANJE
ZAGREB

12-05-2025

PREDSTAVLJANJE NAGODBE
PRIMANJE I OPIREMA POSTE

KLASA
UG. BROJ

HRVATSKOJ POŠTI